Parlament Europejski
2019-2024

Dokument z posiedzenia

B9-0153/2024

26.2.2024

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie potrzeby niezachwianego unijnego wsparcia Ukrainy dwa lata po napaści Rosji na ten kraj
(2024/2526(RSP))

Michael Gahler, Andrius Kubilius, Rasa Juknevičienė, David McAllister, Siegfried Mureşan, Jerzy Buzek, Ewa Kopacz, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Daniel Buda, Cristian-Silviu Buşoi, Daniel Caspary, Gheorghe Falcă, Tomasz Frankowski, Anja Haga, Andrzej Halicki, Mircea-Gheorghe Hava, Sandra Kalniete, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Marian-Jean Marinescu, Liudas Mažylis, Dace Melbārde, Dan-Ştefan Motreanu, Gheorghe-Vlad Nistor, Aušra Seibutytė, Michaela Šojdrová, Eugen Tomac, Inese Vaidere, Tom Vandenkendelaere, Tomáš Zdechovský, Milan Zver
w imieniu grupy PPE

B9-0153/2024

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie potrzeby niezachwianego unijnego wsparcia Ukrainy dwa lata po napaści Rosji na ten kraj
(2024/2526(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Ukrainy i Rosji, zwłaszcza rezolucje przyjęte od czasu eskalacji rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie w lutym 2022 r. i po aneksji Półwyspu Krymskiego 19 lutego 2014 r.,

– uwzględniając podpisany w 2014 r. układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą[1] oraz towarzyszącą mu pogłębioną i kompleksową strefę wolnego handlu między Unią Europejską a Ukrainą,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, konwencje haskie, konwencje genewskie i protokoły dodatkowe do nich oraz Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając wniosek Komisji z 20 czerwca 2023 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (COM(2023)0338),

– uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z 14 grudnia 2023 r. o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą, przyjętą na podstawie pozytywnego zalecenia Komisji z 8 listopada 2023 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 14 grudnia 2023 r. i 1 lutego 2024 r.,

– uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że od 24 lutego 2022 r. Rosja prowadzi bezprawną, niczym niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjska wojna przeciwko Ukrainie rozpoczęła się w 2014 r. od bezprawnej aneksji Półwyspu Krymskiego, a następnie okupacji części obwodów donieckiego i ługańskiego; mając na uwadze, że ta wojna napastnicza jest ewidentnym i rażącym naruszeniem Karty Narodów Zjednoczonych i podstawowych zasad prawa międzynarodowego; mając na uwadze, że działania prowadzone od dwóch lat przez Rosję w Ukrainie stale zagrażają pokojowi i bezpieczeństwu w Europie i na świecie;

B. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza to największy konflikt zbrojny na kontynencie europejskim od czasu zakończenia drugiej wojny światowej oraz że świadczy ona o narastającym konflikcie między autorytaryzmem a demokracją;

C. mając na uwadze, że siły rosyjskie prowadzą masowe ataki na dzielnice mieszkalne i infrastrukturę cywilną, np. szkoły i szpitale; mając na uwadze, że zamordowano już tysiące cywilów, w tym dzieci, a jeszcze więcej osób doświadczyło tortur, nękania,

[1] Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

przemocy seksualnej, porwań lub przymusowych wysiedleń; mając na uwadze, że takie nieludzkie postępowanie sił rosyjskich i ich popleczników stanowi totalne lekceważenie międzynarodowego prawa humanitarnego; mając na uwadze, że podejmowane przez Rosję próby czystek etnicznych w okupowanych regionach Ukrainy obejmowały masowe akty okrucieństwa; mając na uwadze, że celem Rosji jest zniszczenie tożsamości narodowej Ukrainy oraz całkowite zlikwidowanie ukraińskiej kultury i państwowości;

D. mając na uwadze, że uciekając przed rosyjską agresją, miliony Ukraińców stało się przesiedleńcami w obrębie kraju i poza jego granicami; mając na uwadze, że z powodu rosyjskich zbrodni wojennych całe pokolenie ukraińskich cywilów i żołnierzy będzie wymagać leczenia urazów psychicznych, depresji, stanów lękowych i zespołu stresu pourazowego;

E. mając na uwadze, że siły zbrojne Ukrainy oparły się rosyjskiej inwazji, wyzwoliły ponad 50 % terytoriów tymczasowo okupowanych po 24 lutego 2022 r. i odzyskały kontrolę nad dostępem Ukrainy do zachodniego wybrzeża Morza Czarnego, skutecznie wypierając rosyjską flotę czarnomorską;

F. mając na uwadze, że łączny PKB krajów zachodnich 25 razy przewyższa PKB Rosji, ale w 2023 r. zachodnia pomoc wojskowa dla Ukrainy nie stanowiła nawet 0,1 % tego łącznego PKB; mając na uwadze, że w 2023 r. Rosja wydała około 6 % swojego PKB na wojnę napastniczą, a Ukraina równowartość 25 % swojego PKB na obronę;

G. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza to dowód na postkolonialny stosunek tego kraju do sąsiadów; mając na uwadze, że dopóki Rosja będzie państwem z mentalnością imperialną, prowadzącym rewizjonistyczną politykę, dopóty będzie dążyć do utrzymania nieustannego zagrożenia agresją na kontynencie europejskim; mając na uwadze, że wiele podmiotów międzynarodowych uznało Rosję za państwo sponsorujące terroryzm i stosujące środki terroru, należy zatem podjąć wynikające stąd konkretne działania;

H. mając na uwadze, że Rada Europejska zdecydowała rozpocząć negocjacje akcesyjne z Ukrainą na podstawie pozytywnego zalecenia Komisji, a następnie zwróciła się do Rady o przyjęcie ram negocjacyjnych, gdy spełnione zostaną odpowiednie zalecenia Komisji;

I. mając na uwadze, że od początku pełnoskalowej inwazji UE udziela Ukrainie bezprecedensowego i wielowymiarowego wsparcia, w tym pomocy wojskowej na niespotykaną dotąd skalę; mając na uwadze, że od lutego 2022 r. UE, jej państwa członkowskie i europejskie instytucje finansowe zobowiązały się do udzielenia Ukrainie pomocy w wysokości przynajmniej 85 mld EUR, co obejmuje pomoc humanitarną i nadzwyczajną, wsparcie budżetu oraz pomoc makrofinansową i wojskową; mając na uwadze, że państwom członkowskim przekazano 17 mld EUR na przyjęcie około czterech milionów ukraińskich uchodźców, którym zaoferowano do marca 2025 r. rozszerzoną ochronę na mocy dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony[2];

[2] Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę

J. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie jak dotąd udzieliły Ukrainie pomocy wojskowej w wysokości 28 mld EUR; mając na uwadze, że z Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju przekazano 5,6 mld EUR na transfer sprzętu wojskowego do Ukrainy przez państwa członkowskie; mając na uwadze, że inicjatywa dotycząca amunicji do marca 2024 r. zapewni Ukrainie ok. 524 000 pocisków kalibru 155 mm wyprodukowanych przez europejski przemysł obronny, a do końca roku – kolejne 500 000; mając na uwadze, że jak dotąd w Niemczech i w Polsce w ramach misji wojskowej UE wspierającej Ukrainę przeszkolono 40 000 ukraińskich żołnierzy, a liczba ta dalej rośnie;

K. mając na uwadze, że instytucje UE osiągnęły niedawno porozumienie co do zasady w sprawie utworzenia Instrumentu na rzecz Ukrainy, który da 50 mld EUR przewidywalnego wsparcia średnioterminowego w formie dotacji i pożyczek, na naprawę, odnowę, odbudowę i modernizację Ukrainy w latach 2024–2027;

L. mając na uwadze, że najwyższą cenę za działania wojenne płacą ukraińskie dzieci: zginęło 528 ukraińskich dzieci, 1226 zostało rannych, 1,8 mln musiało wyjechać do krajów sąsiadujących jako uchodźcy, a kolejne 2,5 mln zostało przesiedleńcami wewnętrznymi w samej Ukrainie;

M. mając na uwadze, że od początku pełnoskalowej wojny napastniczej około 20 000 ukraińskich dzieci przymusowo deportowano do Rosji i Białorusi lub zatrzymano na okupowanych terytoriach; mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny wydał nakazy aresztowania Władimira Putina i Marii Lwowej-Biełowej jako odpowiedzialnych za zbrodnię wojenną polegającą na bezprawnej deportacji i za bezprawne wywiezienie dzieci z okupowanych obszarów Ukrainy do Rosji; mając na uwadze, że spośród deportowanych dzieci mniej niż 400 odesłano do Ukrainy, gdzie wróciły do swoich rodzin;

N. mając na uwadze, że Ukraina podpisała umowy o bezpieczeństwie ze Zjednoczonym Królestwem, Danią, Włochami, Niemcami i Francją zgodnie ze wspólną deklaracją grupy G7 dotyczącą wsparcia dla Ukrainy, przyjętą 12 lipca 2023 r. przy okazji szczytu NATO w Wilnie; mając na uwadze, że zobowiązanie grupy G7 umożliwia negocjacje mające sformalizować długoterminowe zobowiązania dwustronne dotyczące bezpieczeństwa oraz ustalenia co do wsparcia Ukrainy;

1. ponownie wyraża niezachwianą solidarność z narodem ukraińskim i przywódcami ukraińskimi oraz w pełni popiera niepodległość, suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy w granicach uznanych na arenie międzynarodowej;

2. po raz kolejny zdecydowanie, w najostrzejszych słowach potępia bezprawną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie, a także zaangażowanie w nią reżimu białoruskiego; wzywa Rosję i jej sojuszników, aby natychmiast zaprzestali wszelkich działań wojskowych w Ukrainie oraz w pełni i bezwarunkowo wycofali wszystkie siły, popleczników i sprzęt wojskowy z całego terytorium Ukrainy uznanego na arenie międzynarodowej, aby zaprzestali przymusowych deportacji ukraińskich cywilów i zwolnili wszystkich zatrzymanych

---

wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

Ukraińców; żąda zaprzestania i cofnięcia procesu osiedlania obywateli rosyjskich na tymczasowo okupowanych terytoriach Ukrainy;

3. przypomina, że rosyjska wojna napastnicza rozpoczęła się od bezprawnej aneksji Półwyspu Krymskiego w lutym 2014 r.; przypomina, że półwysep zamieniono w bazę wojskową i wykorzystano do rozpoczęcia pełnoskalowej inwazji w 2022 r.;

4. wyraża uznanie dla odważnego narodu ukraińskiego słusznie wyróżnionego Nagrodą im. Sacharowa za wolność myśli w 2023 r., wciąż mężnie broniącego swojego kraju, suwerenności, niepodległości i integralności terytorialnej, a jednocześnie wolności, demokracji, praworządności i wartości europejskich przed brutalnym reżimem, który próbuje podważyć demokrację oraz osłabić i podzielić Unię;

5. przekazuje najszczersze wyrazy współczucia rodzinom i bliskim odważnych obrońców Ukrainy, którzy poświęcili życie w obronie kraju, jego obywateli, wolności i demokracji; apeluje do UE i jej państw członkowskich o stałą i zwiększoną pomoc w leczeniu i rehabilitacji rannych obrońców Ukrainy;

6. zaznacza, że jest zdeterminowany, by pomóc utrzymać niezłomnego ducha i wiarę narodu ukraińskiego w lepszą przyszłość, w której w Ukrainie i w Europie nastanie pokój, żadna część terytorium Ukrainy nie okupowana przez Rosję, a żaden obywatel Ukrainy czy innego kraju nie będzie czuć się zagrożony ani atakowany za to, że chce żyć w pokoju, bezpieczeństwie i dobrobycie oraz w poszanowaniu europejskich wartości i zasad; przypomina, że Ukraina jako niepodległe i suwerenne państwo ma fundamentalne prawo do decydowania o własnej przyszłości, w tym do swobodnego wyboru sojuszników i kształtowania polityki, oraz do realizacji swoich interesów narodowych;

7. wyraża uznanie dla solidarności obywateli UE, społeczeństwa obywatelskiego, państw członkowskich i samej UE z Ukrainą i Ukraińcami; popiera stałe przedłużanie obowiązywania dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony osób uciekających z Ukrainy w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej;

8. uważa, że wynik wojny i stanowisko wspólnoty międzynarodowej odegrają kluczową rolę, gdyż wpłyną na przyszłe działania innych reżimów autorytarnych, które uważnie obserwują przebieg wojny i oceniają, na ile same mogłyby rozwinąć agresywną politykę zagraniczną, w tym środkami wojskowymi;

9. podkreśla, że głównym celem Ukrainy jest wygranie wojny z Rosją, co oznacza wyparcie wszystkich sił Rosji oraz jej popleczników i sojuszników z uznanego na arenie międzynarodowej terytorium Ukrainy; uważa, że cel ten można osiągnąć tylko dzięki ciągłym, stabilnym i stale rosnącym dostawom wszystkich rodzajów broni konwencjonalnej do Ukrainy, bez żadnych wyjątków;

10. przypomina o znaczeniu wyzwolenia i deokupacji Półwyspu Krymskiego, już od dekady znajdującego się pod rosyjską okupacją; przypomina, że obywatele półwyspu lojalni wobec Ukrainy, zwłaszcza rdzenni Tatarzy, są represjonowani, aresztowani i torturowani; przypomina, że rosyjskie siły okupacyjne dołożyły wszelkich starań, aby wymazać na półwyspie dziedzictwo Tatarów i pamięć o ukraińskiej obecności; popiera dążenie Ukrainy do odzyskania Krymu, a zwłaszcza Platformę Krymską;

11. potwierdza swoje poparcie dla stałej pomocy wojskowej dla Ukrainy, udzielanej tak długo, jak będzie to konieczne, i w każdej formie, jakiej Ukraina potrzebuje, by wygrać wojnę; wyraża uznanie dla dotychczasowych starań państw członkowskich udzielających Ukrainie wsparcia wojskowego i dla działań wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, który to wsparcie koordynuje; ponawia apel do państw członkowskich o znaczne zwiększenie i przyspieszenie wsparcia wojskowego, aby nie tylko umożliwić Ukrainie obronę przed rosyjskimi atakami, ale również pozwolić jej odzyskać pełną kontrolę nad całym terytorium uznanym na arenie międzynarodowej;

12. uważa, że nie powinno mieć miejsca samoograniczanie pomocy wojskowej dla Ukrainy; zwraca uwagę na ogromne różnice w kwotach wsparcia udzielanego przez państwa członkowskie UE, wyrażonego jako odsetek ich PKB; wzywa do niezbędnych inwestycji w europejską bazę przemysłową sektora obronnego, aby znacznie zwiększyć produkcję w celu zaspokojenia potrzeb Ukrainy i uzupełnienia uszczuplonych zapasów państw członkowskich UE; podkreśla, że Ukraina potrzebuje zwłaszcza zaawansowanych systemów obrony powietrznej, pocisków dalekiego zasięgu, np. pocisków Taurus, nowoczesnych samolotów bojowych, różnego rodzaju artylerii i amunicji (zwłaszcza pocisków kalibru 155 mm), dronów i broni do ich zwalczania; popiera propozycję, by wszystkie państwa członkowskie UE i sojusznicy NATO udzielali Ukrainie wsparcia militarnego w wysokości co najmniej 0,25 % ich PKB rocznie; apeluje o ogólne zwiększenie pułapu finansowego Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i o wykorzystanie go m.in. jako wspólnego punktu zamawiania amunicji dostępnej na rynku światowym w celu zaspokojenia potrzeb Ukrainy; uważa, że amunicję produkowaną obecnie w UE dla państw trzecich należy przekierować i dać priorytetowy dostęp do niej Ukrainie; wzywa rządy państw członkowskich UE i przemysł obronny, by w kontaktach z krajami docelowymi zajęły się problemem opóźnień w dostawach i ich przyczynami; wzywa Izbę Reprezentantów USA do niezwłocznego przyjęcia pakietu pomocy wojskowej dla Ukrainy;

13. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umów o bezpieczeństwie między Ukrainą a Zjednoczonym Królestwem, Danią, Włochami, Niemcami i Francją zgodnie ze wspólną deklaracją G-7 w sprawie wsparcia dla Ukrainy oraz wzywa innych partnerów o podobnych poglądach do pójścia tym śladem; podkreśla, że umów tych nie można uznać za substytut przyszłego członkostwa w NATO; z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w zakresie praktycznych szczegółów i pułapu finansowego dla nowego Funduszu Pomocy Ukrainie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, który wspierałby dostarczanie Ukrainie sprzętu wojskowego poprzez wspólne europejskie inicjatywy w zakresie zamówień publicznych;

14. ponownie wyraża poparcie dla formuły pokojowej przedstawionej przez prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełenskiego; uważa, że jest to kompleksowy plan przywrócenia integralności terytorialnej Ukrainy; przypomina, że 10 punktów planu znalazło odzwierciedlenie w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ ES-11/6 z dnia 23 lutego 2023 r. w sprawie Zasad Karty Narodów Zjednoczonych leżących u podstaw wszechstronnego, sprawiedliwego i trwałego pokoju w Ukrainie;

15. ponownie wzywa Komisję, wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie, aby współpracowały z Ukrainą i społecznością międzynarodową

w celu ustanowienia specjalnego trybunału, który zbada i będzie ścigał zbrodnię agresji popełnioną przeciwko Ukrainie przez rosyjskich przywódców oraz ich sojuszników, takich jak reżim na Białorusi; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Hadze Międzynarodowego Centrum Ścigania Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie;

16. jest wstrząśnięty faktem, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie doprowadziła do jednego z najszybciej rosnących przesiedleń dzieci na dużą skalę od czasów drugiej wojny światowej; przypomina, że masowe ataki na infrastrukturę cywilną pozbawiły ukraińskie dzieci dostępu do podstawowych usług, takich jak edukacja i opieka zdrowotna, w szczególności wsparcie w zakresie zdrowia psychicznego;

17. przypomina, że ciągła przymusowa relokacja i deportacja ukraińskich dzieci, w tym dzieci z placówek opiekuńczych, do Rosji i na Białoruś oraz ich przymusowa adopcja przez rosyjskie rodziny stanowią naruszenie prawa ukraińskiego i międzynarodowego; podkreśla, że przymusowe przekazywanie dzieci z jednej grupy do innej grupy stanowi zbrodnię ludobójstwa zgodnie z art. II Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa; żąda, aby władze rosyjskie i białoruskie zapewniły natychmiastowy powrót wszystkich ukraińskich dzieci; pochwala wysiłki lokalnych organizacji ukraińskich, które w poszczególnych przypadkach wspierają rodziców i rodziny w poszukiwaniu swoich dzieci i w walce o ich bezpieczny powrót;

18. potępia zamiar przeprowadzenia przez Rosję od 15 do 17 marca 2024 r. wyborów prezydenckich na tymczasowo okupowanych terytoriach Ukrainy i podkreśla, że nie uzna wyników tych nielegalnych wyborów;

19. ponownie apeluje o innowacyjne, komplementarne i elastyczne powiązania trwających prac nad wdrożeniem obowiązującego układu o stowarzyszeniu i negocjacji akcesyjnych, co pozwoli Ukrainie na stopniową integrację z jednolitym rynkiem UE i udział w programach sektorowych, w tym da jej dostęp do funduszy unijnych w odpowiednich obszarach, tak aby Ukrainki i Ukraińcy mogli czerpać korzyści już w trakcie przystępowania do UE, a nie dopiero po zakończeniu tego procesu;

20. podkreśla, że rosyjska wojna napastnicza zasadniczo zmieniła sytuację geopolityczną w Europie i zagraża jej architekturze bezpieczeństwa oraz że reakcja na tę sytuację wymaga od UE śmiałych i kompleksowych decyzji dotyczących polityki, bezpieczeństwa i finansów;

21. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej, aby rozpocząć negocjacje akcesyjne z Ukrainą, kiedy zostaną zrealizowane zalecenia Komisji; uważa, że członkostwo Ukrainy w UE stanowi geostrategiczną inwestycję w zjednoczoną i silną Europę i jest równoznaczne z wykazaniem się zdolnością do bycia liderem, determinacją i wizją; apeluje o szybkie przedłożenie odpowiednich ram negocjacyjnych oraz o ich przyjęcie po wdrożeniu odpowiednich kroków w ramach zalecenia Komisji z dnia 8 listopada 2023 r.;

22. przypomina, że proces przystąpienia do UE będzie oparty na osiągnięciach, a w metodyce rozszerzenia kładzie się nacisk na kluczowe obszary poszanowania praworządności, wartości podstawowych, praw człowieka, demokracji i walki z korupcją; uważa, że proces akcesyjny wyraźnie oparty na osiągnięciach leży w

najlepszym interesie zarówno Ukrainy, jak i UE; zachęca UE i państwa członkowskie do zapewnienia Ukrainie większego wsparcia i pomocy na drodze do przystąpienia do UE, w tym wiedzy technicznej, budowania zdolności i reform instytucjonalnych niezbędnych do spełnienia kryteriów członkostwa;

23. wzywa rząd Ukrainy do dalszego wzmacniania samorządu lokalnego, czyli reformy, która spotkała się z dużym uznaniem na szczeblu krajowym i międzynarodowym, oraz do potraktowania udanej decentralizacji jako podstawy strukturalnej procesu naprawy, odbudowy i rekonstrukcji Ukrainy;

24. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie instytucji UE co do zasady w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy, który zapewni Ukrainie przewidywalną pomoc finansową, i apeluje o jego szybkiego uruchomienie; podkreśla wzmocnioną rolę Rady Najwyższej, podmiotów szczebla niższego niż krajowy i społeczeństwa obywatelskiego jako istotnych partnerów organu wykonawczego w określaniu priorytetów, które będą finansowane w ramach Planu Ukrainy, i podkreśla, że zwiększa to również nadzór nad Instrumentem i jego monitorowanie;

25. wzywa Radę do utrzymania polityki sankcji wobec Rosji i Białorusi, przy jednoczesnym monitorowaniu, przeglądzie i zwiększaniu jej skuteczności i oddziaływania; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby dopilnowały szybkiego wdrożenia i pełnego egzekwowania wszystkich 13 pakietów sankcji; zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła ocenę skutków dotyczącą skuteczności sankcji w utrudnianiu rosyjskich działań wojennych oraz obchodzenia sankcji; przypomina, że UE pracuje nad przepisami dotyczącymi uznawania naruszenia środków ograniczających za przestępstwo; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia kolejnych pakietów sankcji mających na celu osłabienie rosyjskiej machiny wojennej i skierowanych przeciwko kolejnym sektorom rosyjskiej gospodarki, takim jak sektor jądrowy, w szczególności Rosatom, metalurgia i rolnictwo;

26. potępia wszystkie kraje, które dostarczają Rosji sprzęt wojskowy i pomagają jej obchodzić nałożone na nią sankcje i unikać ich skutków, oraz wzywa UE, aby rygorystycznie ścigała przedsiębiorstwa, stowarzyszenia i osoby, które uczestniczą w obchodzeniu sankcji; wzywa UE, państwa członkowskie i ich sojuszników, aby zwiększyli skuteczność już nałożonych sankcji, podjęli pilne kroki w celu zablokowania wszelkich prób ich obchodzenia oraz by opracowali mechanizm sankcji wtórnych, który wyeliminowałby wszelkie luki prawne;

27. wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszych działań, aby kontynuować międzynarodową izolację Rosji, w tym jako członka organizacji i organów międzynarodowych, np. Organizacji Narodów Zjednoczonych.

28. podkreśla pilną potrzebę ustanowienia solidnego systemu prawnego tak, aby umożliwić konfiskatę rosyjskich aktywów zamrożonych przez UE i wykorzystanie ich do usuwania skutków napaści Rosji na Ukrainę, w tym na odbudowę tego kraju, odszkodowania dla ofiar rosyjskiej agresji i zakup sprzętu wojskowego dla Ukrainy; podkreśla głębokie przekonanie, że po zakończeniu wojny należy nakazać Rosji zapłatę reparacji, aby zagwarantować, że znacznie przyczyni się ona do obudowy Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady doprecyzowującą obowiązki

centralnych depozytów papierów wartościowych przechowujących aktywa i rezerwy Centralnego Banku Federacji Rosyjskiej immobilizowane w wyniku unijnych sankcji; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie rejestru szkód spowodowanych rosyjską agresją, co stanowi pierwszy krok w kierunku ustanowienia międzynarodowego mechanizmu kompensacyjnego;

29. ponownie wyraża zaniepokojenie sytuacją w elektrowni jądrowej w Zaporożu, która jest nielegalnie kontrolowana przez Rosję; popiera wysiłki na rzecz utrzymania stałej obecności Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej w tej elektrowni; przypomina i potępia działania Rosji, które spowodowały poważne szkody w środowisku w Ukrainie, w tym zniszczenie zapory w Kachowce, wyręb ukraińskich lasów, działalność wydobywczą na dużą skalę oraz zanieczyszczenie powietrza i zasobów wodnych; ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie szeroko rozumianym długoterminowym wpływem wojny na środowisko; podkreśla potrzebę stworzenia systemu rejestrowania i oceny szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu przez Rosję oraz przygotowania podstaw prawnych do pociągnięcia Rosji do odpowiedzialności za te przestępstwa;

30. apeluje do UE i państw członkowskich, aby strategicznie i proaktywnie przeciwdziałały zagrożeniom hybrydowym oraz ingerencji Rosji w procesy demokratyczne, np. polityczne i wyborcze, w Ukrainie i w UE, zwłaszcza prowadzonym ze złym zamiarem działaniom mającym na celu manipulowanie opinią publiczną i osłabianie integracji europejskiej;

31. wyraża zaniepokojenie ograniczeniem podróży zagranicznych członków Rady Najwyższej Ukrainy; uważa, że można by to uznać za arbitralne ograniczenie działalności politycznej wybranych posłów do parlamentu, w szczególności tych reprezentujących opozycję; jest głęboko przekonany, że w czasach wojny nie należy lekceważyć żadnych zasobów politycznych, które mogą być rzecznikami sprawy Ukrainy na którymkolwiek forum międzynarodowym;

32. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi, rządowi i Radzie Najwyższej Ukrainy, Narodom Zjednoczonym oraz władzom rosyjskim i białoruskim.